

[Poulsgaard]

re, også fortjener at få en ministers svar. Det er i hvert fald ikke dér, vi skal bruge penge, for det synes jeg forsøgene efterhånden har vist at det ikke er.

Energiministeren (Poul Nielson):

Ideen med at gennemføre forskningsprojekter på dette og på alle de andre områder er jo præcis at se, om ikke det skulle være muligt at få løst de vanskeligheder, der er ved at lave noget nyt. Disse forsøg er – det fremgår klart også af forsøgenes egne officielle rapporter – ikke færdige endnu. Det er stadig væk sådan, at man ikke kan købe et biogasanlæg og få en egentlig garanti for, at det fungerer. Men det er jo ikke grund nok til at opgive forsøgene, hvis vi kunne få det til at fungere stabilt og sikkert, så det kan levere det, man håber. Der er bestemt noget at gå efter, og det er bestemt besværet og pengene værd at forsøge i det. Men vi er altså ikke ved vejs ende endnu. Derfor nytter det ikke, som hr. Poulsgaard lægger op til, her, at drage en konklusion omkring biogassens fremtidige muligheder. Der er blevet peget på i denne rapport til varmeplanudvalgets tredje delbetænkning, at på de og de forudsætninger vil det kunne yde så og så meget. Vi ved endnu ikke, om de forudsætninger virkelig er holdbare. Det er det, forskningen drejer sig om, og det skal vi blive ved med at få undersøgt.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 109

11) Til *industriministeren* af:

Alfred Hansen (DR):

»Hvilke konsekvenser vil ministeren drage af, at B&W-koncernens revisorer ikke har været i stand til at revidere regnskabet for 1979 i det omfang, aktieselskabsloven kræver, og vil ministeren oplyse, hvor meget en konkurs i B&W-koncernen vil have kostet de danske skatteydere som følge af statens økonomiske engagement i B&W-koncernen, herunder eventuelt restancer for moms og kildeskat?«

Skriftlig begrundelse

Det har længe været påkrævet med større offentlighed vedrørende B&W-koncernens

transaktioner. Behovet for større indsigt i B&Ws regnskaber er yderligere aktualiseret, efter at B&Ws revisorer har nægtet at underskrive katastroferegnskabet for 1979, som i øvrigt er blevet offentliggjort fire måneder for sent. Det forhold, at aktieselskabsloven tilsyneladende ikke er overholdt, og at det offentlige yderligere har engageret sig i en privat virksomhed, hvis regnskab er kaotisk og utroværdigt, taler for, at ministeren tager initiativer, som kan klarlægge den fulde sandhed om forholdene i B&W-koncernen.

Industriministeren (Erling Jensen):

Efter aktieselskabslovens § 108 skal et årsregnskab være godkendt på en generalforsamling, inden der sker aflevering til aktieselskabsregisteret. Registerets behandling af et indsendt regnskab indledes med kontrollen af formelle krav vedrørende regnskabets bestanddele, underskrifter, revisionspåtegning m.v. Regnskabet vil derefter blive gjort tilgængeligt for offentligheden. Registerets regnskabsafdeling foretager dernæst kontrol af regnskabets og revisionsantegningens indhold, og registeret tager beslutninger med hensyn til f. eks. berigtigelse, politianmeldelse m.v., som gennemgangen måtte give anledning til. I tilfælde af selskabets konkurs behandles sagen af skifteretten.

Der kan ikke i øjeblikket siges noget om, i hvilket omfang statens engagementer i B&W-koncernen som følge af selskabets konkurs vil blive tabgivende; først i går har sø- og handelsretten jo som bekendt afsagt konkursdekret. Statens fordringer i boet vil blive opgjort og behørigt anmeldt. Der foreligger endnu ikke nogen samlet oversigt. Omfanget af de fordringer, som vil blive anmeldt fra anden side, kendes heller ikke. Størrelsen af en mulig dividende kan ikke oplyses, før bobehandlingen er afsluttet, og bobehandlingen må forudses at blive langvarig.

De fremgangsmåder, der må følges i en sag som denne, er indeholdt i den herom gældende lovgivning, og jeg har ingen mulighed for at gribe ind i forløbet. Med hensyn til spørgsmålet om, hvorvidt der måtte være restancer for moms og for kildeskat i B&W-koncernen, skal jeg henvise til den besvarelse, ministeren for skatter og afgifter den 29. juli har afgivet på det spørgsmål, som hed nr. 1070 af 17. juli 1980, også stillet